

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 maja 1955 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 323).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i zbywanych wyłącznie podległym mu jednostkom, jeżeli na te wyroby nie zostały ustalone ceny obowiązujące wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego).

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami §§ 2 — 4 uchwały Rady Ministrów.

§ 3. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania następujących cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, nie objętych obowiązującymi cennikami:

- 1) wytwarzanych przez podległe mu przedsiębiorstwa po raz pierwszy (nowa produkcja),
- 2) pochodzących z importu i zbywanych przez podległe mu jednostki organizacyjne zbytu lub handlu.

2. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w ust. 1, przeznaczonych dla określonych nabywców, należy uzgodnić z ministerstwem, któremu podlegają główni nabywcy tych artykułów.

3. Ceny zbytu wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki organizacyjne handlowe lub zbytu podległe innym ministrom, ustalane będą w porozumieniu z jednostką organizacyjną handlową lub zbytu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

4. Niezgłoszenie uwag do projektowanej ceny w terminie 30 dni od doręczenia wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

5. W razie nieosiągnięcia porozumienia w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 wnioski o ustalenie cen kieruje się wraz z opinią tych jednostek do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Ceny zbytu nowowytwarzanych wyrobów, o których mowa w § 3, ustalane będą zgodnie z przepisami §§ 2 — 4 uchwały Rady Ministrów, a ceny zbytu wyrobów pochodzących z importu — zgodnie z określonymi przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przepisami o ustalaniu cen zbytu wyrobów pochodzących z importu.

2. W przypadkach gdy ceny ustalone zostały wyłącznie w oparciu o planowany koszt własny (§ 2 uchwały Rady Ministrów), Minister Przemysłu Maszynowego przeprowadzi rewizję tych cen w oparciu o dane kalkulacji wynikowej po upływie kwartału a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny. Dla artykułów, których cykl produkcji przekracza okres jednego kwartału, przeprowadzenie rewizji cen następuje po upływie 6 miesięcy a przed upływem 1 roku od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny.

3. Zmiany cen ustalonych zgodnie z przepisami §§ 3 i 4 uchwały Rady Ministrów mogą być dokonywane w szczególnych przypadkach w okresie 6-miesięcznym od ustalenia ceny w razie stwierdzenia nieprawidłowej relacji cen bądź jeżeli ustalona cena nie sprzyja osiągnięciu założonych celów ekonomicznych określonych w § 4 uchwały Rady Ministrów.

4. Zmiany cen, o których mowa w ust. 2 i 3, powinny być dokonywane w trybie określonym w § 3 ust. 2 i 3.

5. Zmiany cen artykułów pochodzących z importu dokonywane są tylko w przypadkach określonych przepisami dla ustalania cen zbytu wyrobów pochodzących z importu.

§ 5. Przepisy §§ 2 i 3 nie dotyczą cen zbytu następujących artykułów:

- 1) parowozów, elektrowozów i wagonów,
- 2) jednostek pływających,
- 3) konstrukcji stalowych,
- 4) pojazdów mechanicznych i silników spalinowych,
- 5) turbin parowych powyżej 2MW, kotłów parowych wodno-rurkowych, pras hydraulicznych o nacisku powyżej 200 t, żurawi powyżej 30 t/m, młotów sprężarkowych od 1000 kg ciężaru bijaka, nożyc gilotynowych o grubości cięcia powyżej 15 mm i długości cięcia powyżej 3 m, nożyc uniwersalnych do blach o grubości powyżej 20 mm, maszyn napędowych głównych do okrętów, koparek wielonaczyniowych o wydajności powyżej 25 m³/godz., koparek łyżkowych o pojemności łyżki powyżej 1 m³,
- 6) wyrobów produkowanych wyłącznie na zaopatrzenie sił zbrojnych.

§ 6. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalenia cen robót (usług) o charakterze przemysłowym wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa.

2. Ceny robót, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami § 7 uchwały Rady Ministrów.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Maszynowego:

- 1) do ustalenia w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego wykazu rodzajów robót (usług) o charakterze przemysłowym (§ 7), na które mają być stosowane ceny jednolite,
- 2) do wydania cenników cen jednolitych robót o charakterze przemysłowym w terminie uzgodnionym z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego oraz bieżącego ich uzupełniania.

§ 8. Minister Przemysłu Maszynowego wyda w terminie do dnia 30 czerwca 1955 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenie ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie ceny, ich rozpatrywania oraz uzgadniania wraz z wzorami: kalkulacji, wniosku i decyzji o ustaleniu ceny.

§ 9. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 2 i 3, należy bieżąco przekazywać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) oraz Bankowi Inwestycyjnemu i Bankowi Rolnemu. W odpisach decyzji o ustaleniu cen przesyłanych do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy podać kryteria, na których podstawie ustalone zostały ceny (na podstawie kosztu własnego, w relacji do cen innych artykułów lub na podstawie kryteriów wymienionych w § 4 uchwały Rady Ministrów).

§ 10. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego prowadzi rejestr ustalonych cen, o których mowa w §§ 2, 3 i 7, ze wskazaniem dokładnego określenia nazwy artykułu (usługi), nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, określenia ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 11. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprodukowanych z cen detalicznych przez potrącenia marży handlowej (§ 5 uchwały Rady Ministrów).

§ 12. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szvr